

Tonello Paolo

ABECEDE DÁR

pre

22717

prvú triedu

katolických počiatočných škôl.

Vydał Spolok sv. Adalberta (Vojtecha).

Ósme vydanie.

Cena neviaz. výtisku 14 kr., viazaného 18 kr. r. č.

V Uh. Skalici.

Tlačou dedičov Jozefa Škarnicla.

1883.

1780198165

F.220

i. iii. 1962

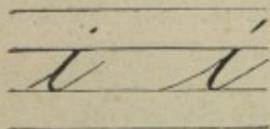
372.4

SD 21640

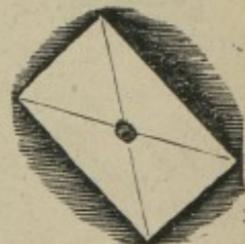
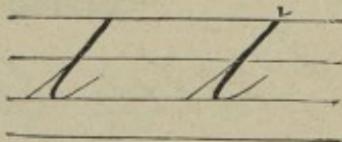
A B E C E D Å R.

1.

i i

2.

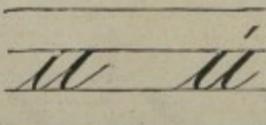
il li-li lili! il.

l r

il. li-li. li-li! il! lili!

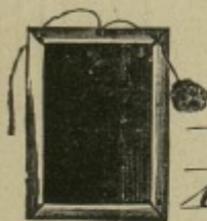
3.

ui ui-la il i-luli

u ú

úl. ú-lu. íl. í-lu. li-lu lili! liliu. ílu. úlu.

t t̄

4.

tu tí íl. ílu. tu tíz

t t̄

u-tú-lil. u-tú-li-li. úl. úlu.

5.

o ó

to. tolo. tu. tuo. t̄í

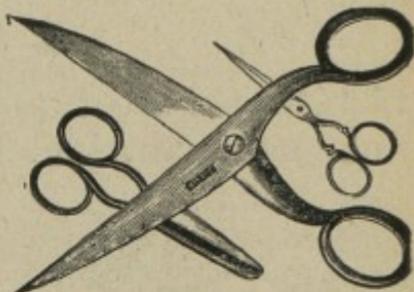
ú-to. to. tot. ló. tí. tuo. t̄o.

o ó

tu. to. tuto. toto. tí. títo. to. tot. lót.
'túto. lúto.

6.

n ñ

no! nono! on. one

oni. nu! inu! inú. nū-ti. nū-tí. nū-tíl.

n ñ

on. ono. oň. oni. no! nono! no to! nu!
ní. tón. niti. núti. nútí. nútíl. nútí-li.

7.

a á

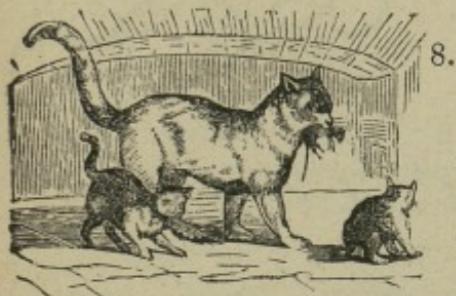

na! tá. tá-to. tato

to. na. naň. on. ona. áno. ani. on. oni.
na tato! tol. tilo. lá. lala! lalu. lata.

a á

tá. tátó. na, tato! tatu. tata. to. na to. toto.
na. naň. ťan. laň. ťaľa! áno. ono. oni.

8.

m

má. mám. málo

mal. mi-lo. mi-nul. minul. minu-la. mi-
nula. minulu. minuli. man-na. mannu.

m

ma-lá. mala. míňa. mí-ňam. minú. minuta.
minutu. lom. lámat. mali. múlit. manna.
lomí. mám. mať. — ona má mamu. —
milá mamo!

9.

e é

te-lo. le-to. mi-lé.

mele. melem. malo. meta. leti. letel. let.
let. metal. lán. ten. len. lámat. mell.

e é

to. tu. te-lo. le-to. mi-lé. malé. mel. mele.
lám. láme. lámat. lót. tel'a. milé. — malá
nemá mamu. — omína ma. — lámete
tan. — máte mamu?

10.

p

pi' pil? pi-li. tu

tu-pi. tu-pá. pá! páñ. páni. pani. pá-
líte. pi! pit. pime. pite. pit. puto, pi-
tat. pi-la-me. to. top! topí. topim.

p

to. top! to-pit. pú! pút! netup! tupit.
pot. potu. po-tom. po-to-pa. poto-pit.
pole. na poli. po poli. tulipán. putňa.—
on má tulipán.

11.

y y

ty. tí. my. o-ny

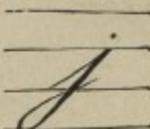
tu-pý. tu-pá. tu-pe. tup! má,
mal. malý. malá. male. milá. milý. milé.

y ý

pi! pit. pý-ta. pý-tat. pý-tal. pý-tam. pý-
ta-me. py-teł. py-tle. py-tłom. on má

plat. — ty mu plat. — my máme platy.
— my platíme platy. — pán má mýto.

12.

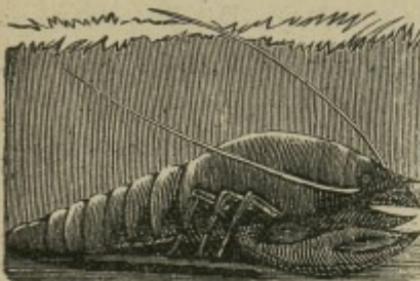

ja jaj' ja 'jaj' t̄j

my. ony. oni. pi! pi-je. pijú. pi-jeme.
oni lejú loj. — jaj. to je moje. — oje!
— ej. tu je ten jelen!

j

pi! pit. pil. pite! pije. pijem. pijeme. nápoj.
napoj! lej! leje. lejeme. loj. olej. jama.
ja pán. ty pán. — to je moje oje — to
je loj. — on má olej. — my máme jeleňa.
toto oje je moje. — ja pijem olej.

13.

R

or. o-re. roj. ro-je.

ryl. ryje. ryje-me. muriň. muriňa. murár
orol. orla. on má roje. — roj má malý úl.

r

or! roj. raj. máj. per! pe-re. rám. natri!
tára. táram. tárat. neraň! rana. ranit.
neráňaj! mûr. murár muruje. pereme.
roje majú malý úl. — ja mám roj. —
ty or! — on ranil orla. — murár mu-
ruje mûr. — my u-mreme.

14.

f

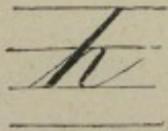
pi. piſ! piu! piuſ!

úfam, úfame, úfate, úfaj! úfajte! my úfame,
— oni trúfajú. — toto je rýf. —
meraj na rýf. — toto je fara.

f

rýf. ráf traf! trú-faj. trúfajte! tuto je
fara. — na poli je fijala. — on má fa-
miliju. — my máme fujaru. tu je ten
ráf? — aj, aj, to je rýf. — na fare je
pán farář. — tu je tá fijala? — trafí
orla! páni trafte jeleňa!

15.

ha! haha! hu! hu.

noha, nohy, holá, hora, horí, horím, horime,
nohy. — holá hora je holá, toto je halena.

h

hy! hyhy! ohó! hohó! hop! háj. háje. hamuj! hamuj-te! pomáhaj! pomáhajte! — to je háj. — ty nám pomáhaj. — jeleň je rohatý. — horí oheň? — oheň páli. — tu je tá halena. — on má úlohu. — toto je moja úloha. — jaj, pomáhaj mi! — háj tento háj. — ratujte, hora horí!

16.

V

ví-no. vína. pivo

vol'! volí, volím, volíme, volíte, volíš, volí-
te! paf! páv, vojna, novina, noviny,
vanilja, var to vino!

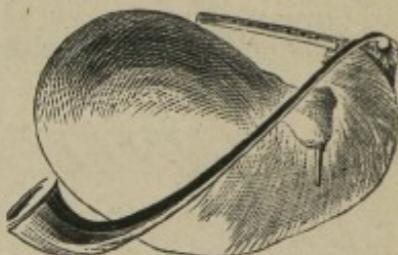
V

ver! verím. lev. váha. vahan. vy. vi!
vije. vijem. vijeme. lov. loví. vej! veje.

on napája moje voly. — toto je pravo.
toto je ľavo. — tu je pravý mûr. — toto
je ľavý mûr. — volaj na voly! — on
mi hovoril. — víno je vrelé. — pivo
vre! — pivo je nápoj. víno je nápoj. —
to je pivo-vár.

17.

g

gu-lá gá-gor he-gá

*gula je gulatá. — to je taliga. — na
talige hegá. — on má golva.*

g

guma. gágör. týger. granát. granáty.
geleta. papagáj. figel'. figura. generál.
on má gul'u. gul'a je gul'atá, to je tý-

ger. — tu je tá taliga. — jaj, to hená. —
to je gágor.

18.

d d̄

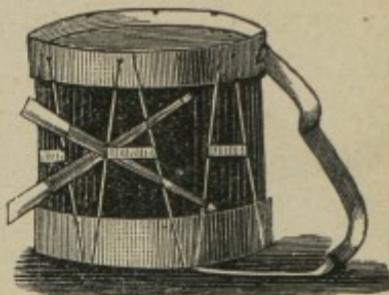
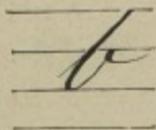
dá dám dar den̄

dom, dým, jed, med, rad, rád, rada, radi,
radim, radime, radite, dudy, domy, gajdy.

d d̄

dá. daj! dar. dým. dom. had. o-dev. dúha.
ruda. divý. dyňa. deti. dutý. med-ved.
dedina. rodina. dutina. jahoda. drevo.
prúd. noha je úd tela. — on ide von.
— tu je vel'a detí. — on je úd rodiny.
— on je moja rodina. — ja mám od
pána farára dar. — on videl medveda.
— jaj, to je ten medved.

19.

ry-ba. ry-ba-ne-be.

*mal'ba, baran, bubon, larva, borba, drevo,
obeta, — to je dub, — dubové drevo dobre
horí.*

b

*bod. doba. orba. barva. mal'ba. obeta.
bylina. byliny. baranina. rúbe. on má
bubon. — on balamutí. — toto plátno
je na ruby. — na oltári je obeta. —
od bolehlavu bolí hlava. — nebe je aj
pre teba otvorené. — dubové drevo je
tvrdé. toto je bod.*

20.

c ċ

pec. pec. / vec. nec.

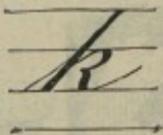
reč, noc, cin, bieč, toč! naco? čelo, cíti, číta,
otec, ocot, obec, čepiec, vrabec, bravec, —
čuj moju reč! — to je pec! — tu je cep.

c ċ

cep. čep. pec. peč. peče. pečme! pečte.
pečú. pečený. tel'acina. bravčovina. pa-
lec. ona cídi. — ja mám dve oči. —
očima vidíme. — uč mňa čítať. — my
čujeme tvoju reč. — čujete, čo hovo-
rime? — toto je ocel'ové pero. — toto

je čelo. — oced' tú vodu! — ranec je
batoh. — pec je horúca. — ujec je
bohatý. — hodbáb je jemný.

21.

kru-na ru-ka ko-

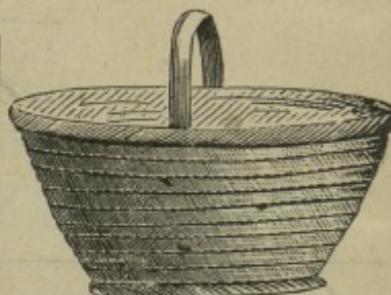
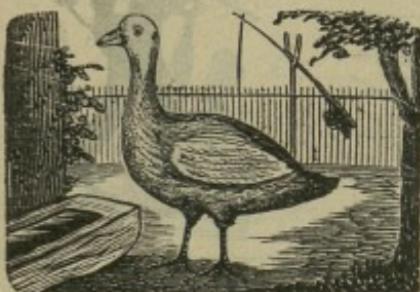
ne, holo, mak, rak, hák, buk, havka, —
jaká robota, taký plat, — kukucka huká,
čo mehá? — král je pán, — roh, brok.

k

kopa. múka. komín. kominár. — čo robí
kominár? — tu je mačka? — on je voják.
— rak. mrak. drak. — ja mám dve ruky.
on má cukor. — krivá palica. — tu je

konvalinka. — tam je fijalka. — to je jačmenná múka. — to je veľký potok.
— pole není lúka. — popol není múka.
— oko je okruhlé. — kavka je vták. —
lampa má knot.

22.

s s

os nos kos kos.

nes! pes, les, mys, pas! pas, nás, mäs,
väs, osa, kosa, rosa, nosa, nose, hose, basa,
pasä, misa, usi. — sova huka. — škola je
dom. — dom má steny. — domové
steny majú oblohy.

S Š

pase. paša. duša. kaša. šupina. košina.
šušovica. — nosí seno. — rosa padá. —
táto kosa je tupá. — sova letí. — čakaj
času, jak hus klasu. — deti, pište! —
hus je vták. — kavka je vták. — hus
a kavka sú vtáci. — kde som ja? —
kto píše? — kto hovorí? — kto kosí
trávu? — to bude seno. — ja mám nové
šaty. — ty máš staré šaty.

23.

z ž

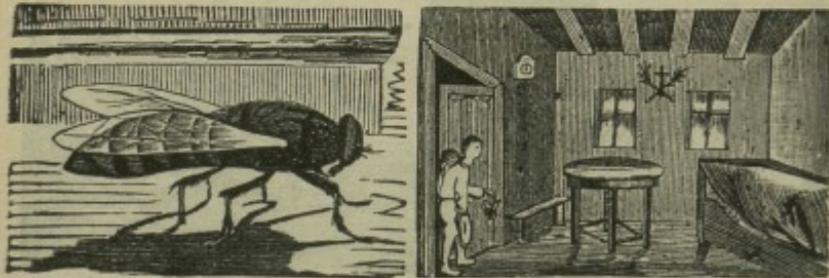
te-ze. xi-ma žene

žena, živí, živý, živá, žaba, žito, zora, maz! železo, ozimina, — ruža je vonavá, — on oziminu seje — on reže železo.

Z Ž

koza. ruža. zima. muzika. vážim. vážime. zub. zuby. žľab. — na voze sa vezeme. — my vážime železo. — jemu je zima. — koza je rohatá. — pes má pazúry. — mráz bol tej noci. — tráva je zelená. — za domom je zahrada. — zajac má štyry nohy. — zajac beží do hory. — pes dohoní zajaca.

24.

ch

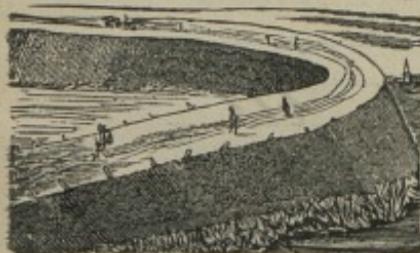
ach' chy-chy' cha-

sa, chyba, cho-chol, chytaj, cha-lu-pa, pa-zucha. — kuchyná musí byť čistolná — chyža má dlážku. — ihla pichá. — ihla má ucho.

ch

orech, pe-lech, be-loch, černoch, kožuch, puch, čuch, dech, chyt! chod! duch, to je chyba. — pachoľa chodí. — husi sú chocholaté. — chudoba sa ho chytá. — on chodí po chotári. — chasa sa ochúňa. — myš je malá a sivá. — myšičko, chráň sa, varuj sa!

25.

dz dz

cu-dzij cu-dzaj cu

dzé, medza, hádže, nídza, sadza, hodz, hádž! medza. — nezavadzaj na medzi, — on vychádza von.

dz dž

sad. sádž! had. ne-hádž! medza. sadza. džbán. nídza. hádžem. sádžem. — sadzač sádže. — čo roz-hadzuje rolník? — na komíne je sadza. — sadza sa vymetá. — džuky sú orechy. — mládza je otava. — med' je rydzý kov. — pán urodzený je medzi nami.

26.

ie ia ii

ovocie je krále.

ovocie je krasne. — ovocie hnyje. — olej líbežne vonia — pec je cierna. — muka je bieľa. — oči sú modré, cierne a sive. — lato

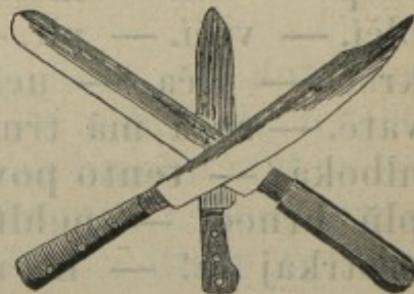
hus je biela. — ťiak je malý. — ťiaci sa
ucia. — ťiacka sa bere ku čítaniu.

ie ia iu

hviezdy svieťa. — táto hviezda sa mihoce, ligoce. — kavka je čierna. — vták spieva. — vták stavia hniezdo. — vták lieta. — fijalka ľubežne vonia. — vietor duje. — vietor je silný. — vietor žene prach. — vietor pohybuje stromy. — abecedár je ku čítaniu. — abecedár je ku písaniu. — abecedár je ku čítaniu a ku písaniu. — havran je čierny. — havrany lietajú. — ja budem spievať.

27.

ou ò

Tavourukou nepíš!

diela, pocuvaj učiteľa ochotnou volou. —

len ochotnou vôľou porozumieš čítaniu. —
naš kôň ľahá voz.

OU Ô

kôl. — silou mocou. — môj nôž je
pekný. — kôň má na nohe kopyto. —
kôň je okovaný železnou podkovou. —
pútnik odpočíva pod tônistou lipou. —
tento stôl má štyry nohy. — nosom
môžeme voňať, čuchat.

28.

r r l í

hrmí. — hrča. — krk. — krv. — hrb. —
chlp. — vlk. — mlč. — dlhý. — glg. —
blčí. — vrčí. — plť. — srst. — prst. —
krst. — vŕča. — ucho ihly je podlhovaté. — ruža má trnie. — táto voda je
hlboká. — tento povraz je dlhý. — naplň hrnec! — nehltaj! — nefŕkaj! —
nestŕkaj sa! — na reťazi sú zvrtle. —
kde sú ešte zvrtle? — chlapci sa klzali. — klzačka je nebezpečná. — kto
pozná trnky? — trnky sú trpké. —
jablká sú chutné. — hora je vysoká.
— vršok a pahrbok je nižší.

ä

mäd je žltý. — mäd je sladký. — mädovník (perník) robí pernikár. — pamäтай na smrť. — rak má osem nôh. — rak leze nazpäť (nazpiatok). — tento abecedár má väzbu. — vôl je hovádo. — mäsiar zabije vola. — mäsiar nám dá mäso. — ja mám smäd. — smäd hasíme vodou. — hodbáb je mäkký. — moja noha je malá, tvoje nohy sú väčšie. — toto je päst. — krava má vemä (vemeno).

netopier len v noci lieta, vo dne zdržuje sa v dierach. — v horách, lesoch a zahradách zdržuje sa mnoho vtákov. — v zime v lete vystupuje z vody para. — keď sa ztmie, líška z diery vylieza. — z ruží a jiných kvetin vijú sa vence. — z bielej repy robia cukor. — čo sa robí z múky? — moja sestra bola s matkou v kostole. — ja rád chodievam s ňou do kostola. — človek rovno chodí a k nebe-

sám hľadí. — deň je k robote, noc k odpočívaniu. — z čeho robia tehly? — slnko chýli sa k západu. — chlieb s maslom chutná.

31.

U U Ú Ú

Urban vie pišať.

Ursula vie variať. Unislav vie kresliť.

u ú U Ú

Udicoú sa ryby chytajú. Údolie je medzi horami. Útorok je druhý deň v týdni. Učte sa milé deti! Učený sa nikto nenarodil. Učenie dáva umenie.

32.

v V

Vojtech píše William

čita. Václav počtuje. Vítazoslav sa učí.

v V

Vít, Vojtech, Vavrinec, Václav, Veronika, Valéria, Vendelin sú krstné mená.
Viedeň, Velehrad, Váh sú vlastné mená.

33.

c Č x Č

Cyrill je usilovný č

Cecilia je čistolna. Ľovek má byť čestný.

c C č Č

Čemu nerozumieš, to nehaň. Cigáni sa túlajú. Čas platí, čas tratí. Cibuľa roste v zahrade. Čiň dobre, ale sa nepýtaj — komu? — Človek sa narodil, človek musí zomrieť.

34.

o O i Ó

Orol je vták. Ojo je

čiastka voza. Ovos je zbožie. Ovca je domáce
zvíera. Ondrej je poriadny čeladín.

o O ó Ó

Orané pole roľou sa menuje. Orech je ovocie. Otava sa kosí po sene. O čo sa hádaly dievčatá? O to sa hádaly, čo lepšie vonia: ruža a či lalija?

35.

Gábel Gordián.

Gedeon. Gizela. Galíca. Genoveva.

g G

Gašpar. Gustáv. Gejza. Gizela. —
Gábel archangel prinesol posolstvo z
neba. Goliáš bol obor. Gajdy sú hudebný
nástroj. Volaj Gašpara. On bol u Gu-
stáva.

36.

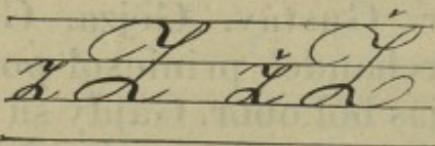
Trena. Jeruzalem. j.

Ježiš sa narodil v mašali. Ježiš je náš
Vyhúpitel. Ježiš malé dievča miluje. Ježiš
dievča požehnáva. Čo my dámecato Ježišovi?

i I j J

Jozef bol pestún Ježišov. Ježišovo učenie nepomíne. Izraeliti sú též naši blížni. Imrich sa rád modlieval k Ježíškovi. Gabriel a Juraj chodievajú rádi ministrovať.

37.

Zvolen je mesto. ž

Žilina je též mesto. Zuzanna je svadlena.

z Z ž Ž

Vincko piše. Žofka číta. Gedeon počtuje. Želmíra pletie. Zuzka šije. Zlatislav sa učí. Ignáč kreslí. Ondriš sa modlí.

h H

Havel Hostivit Ho-

*nislav sú mužské mená. — Helena,
Hanka, Olga sú ženské mená.*

h H

Hodinu smrti nevie nikto. Hriech
diablovi smiech. Hrob čaká každého.
Jaká práca, taká pláca. Hovor len to,
čo je pravda.

ch Ch

Chadoba není hamba

*Chlad není zima. Chrt není krt. Chut'
není čuch.*

ch Ch

Chytrosť nie sú čary. Chybiť je snadno, napraviť je ľažko. Chráň sa zlého, a čiň dobré. Z neba je všetko požehnanie. Cudzé je nie naše.

40.

k K

Karol ide do školy.

*Klára pere šaty. Koloman piše úlohu.
Katarína sa modlí v kostole.*

k K

Kde ste chodily, Katarína a Klo-tilda? Jahody sme sbieraly. Komu ste venovaly ty jahody? — Ó, ty našej dobrej mamičke neseme. Ona nás veľmi miluje. Zavdačiť sa jej chceme též nečím.

t T t T

Terezia vari. Tekla

ſje. Tobiaš sadí stromy. Titus polieva záhradu. Tobiaš ore. Turek ſajčí.

t T t T

Telo umiera, duša neumiera. Ona žije na veky. Tichá voda brehy podmýva. — Čava je zviera. Tarchu je zle nosiť. Kotol je ťažký. Chrústi robia škodu.

f F

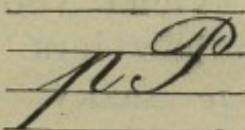
Franjo kreslí Filip

je pozorný. Florián je učníom. Fabián rád chodi do kostola. Ferdinand bol vojakom.

f F

Fígy sa u nás nerodia. Figúry sú obrazy. Fúra je naložený voz. Fúkaj, aby si sa nepopálil. Čo ťa nepáli, nehas. Holubi milujú čistotu. Žaba krká. Oblaky sa vznášajú.

43.

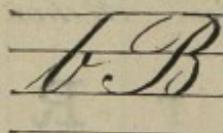
Petor bol prvý pápež

Pápež rímský je hlava cirkve. Budapest je hlavné mesto v Uhorsku. Paríž je kón.

p P

Pravda oči kole. Pomály ďalej ujdeš.
Pýcha peklom dýcha. Čemu sa Janko
nenaučí, tomu sa Jano nedoučí. Za mladi
sa trn ostrí. Kdes nepoložil, neber!

44.

Boh je vševedúci. b

Boj sa Boha! Kde býva Pán Boh?

Pozdrav Pán Boh!

b B

Božena, nezabúdzaj sa modliť! Keď
Boh s nami, kto proti nám? Prečo cho-
diš do kostola? Boh je všade prítomný.
Jak mocný je Boh!

r R

Rafael. Rebeka. Ro-

zina. Rehor.

Kto bol Rafael? Rehor je remeselník.

r R

Ruka ruku myje. Čo je Rím? Rob, kým je čas! Kiež bych nikdy nezarmútil andela svojho!

Pozdrav Pán Boh!
Uslyš Pán Boh!

s S ſ ſ ſ

Saul. Samson. Sa-

lamon. Sidónia. Šimon. Štefan. Sylvester.

s S š Š

Sovy v noci vidia a lietajú. Syr je biely. Šaty si šanuj! Ticho sa drž! Buď usilovný! Ryba je živočích. V zime sú Vianoce.

47.

L L L L Š Š Š Š

Ladislav učí sa ve-

škole. Libuša šije v chyži. Leopold hra
sa na blikach. Ľudovít sa modlí v kostole.

l L l Š

Levoslav a Ľudovít spravili si chlapa zo sňahu. Též aj palicu mu dali do ruky. Potom robili sňahové gule. Hádzali do sňahového chlapa. Chudák mal veľké trápenie! Palicu sice držal v ruke, ale sa nebránil. Levoslav ho konečne tra-

fil do hlavy. Sňahový chlap sa rozpadol. Bolo to radosti!

48.

d D dz Dz

d Ď d ď D ďz

Dávid zabil Goliatu

Dániel bol prorok. Dunaj je najväčšia rieka Uhorska. Dobák má vták. Ďatel drevo kluje. Dzierzony sú prekné úly. Pole má medze. Proti vode stavajú hradze. — Džbán je na vodu. Džber je nádoba.

d D dz Dz d Ď d ďz D ďz

Dobrá vec sa sama chváli. Dobrých sa mnoho smestí. Diabol má mnoho

cukru, i hriech činí sladkým. Ďas je toľko, čo diabol. Džbán je plný. Džavot vtáka sa ozýva.

49.

a A á Á

Adam bol prvý

človek. Abel bol jeho syn. Arja je kolíska pokolenia ľudského.

a A á Á

Andrej sa rád kĺzal. V noci zamrzul potok, ale ľad bol slabý. Andrej si to nepomyslel a išiel sa kĺzať. Čo sa mu stalo? Andrej by sa bol skoro utopil. Vyslobodili ho ľudia z pod ľadu. Ochorel a ležal dlho.

n. N ſi N

n. N ſi N

Noe. Nikodeim. Ná

zaret. Žaim. Žana. Žanko.

n N ſi N

Annu menujú doma Nánku. Nánka utierala prach. Nedala pri tom pozor. Zrútila a zabila pohár. Ale ona to netajila, lež s plačom prosila o odpuštie. Otec a matka jej odpustili. Nánka slúbila, že napotom bude obozretnejšia.

A A A ſi

51.

m M

Maria je matka

Kristova — Kristus je náš Spasiteľ.
Maria je patronka uhorskej krajiny.
My sme jej deti.

m M

My sa učíme, lebo neučený býva
potupený. Múdry sa nikto nenarodil.

Kosci súsedovi kosili jarinu a polo-
vinu. My tú robotu necháme na sobotu.
Zo soboty na nedele. Či to môžeme? —
Nemôžeme. Ked' je nedele, vtedy sa ne-
delá. — Mladý nabývaj, starý užívaj.

e E e E

Eva bola prvá matka ľudu.

ka ľudi. — Európa je čiastka sveta. V

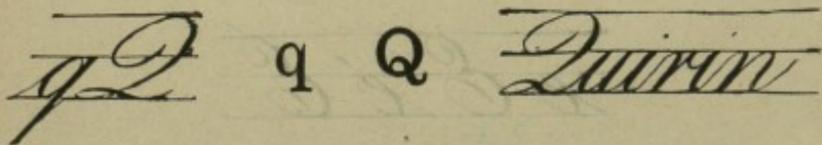
Europe bývame. Evangelium je slovo božie.

Elias bol veľký prorok.

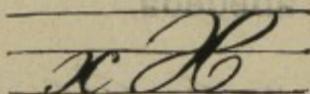
e E é É

Eva chybila, že jedla ovocie zo zapovedeného stromu. Dala sa zviest diablu. Eva dala z toho ovocia aj Adamovi okúsiť. To bol prvý hriech. Eve a Adamovi uložil zato Pán Boh pokutu.

53.

(Kvirín) je meno osoby. Quadalquivir je jedna rieka. Quitancia (Kvitancija) čili uspokojenka je jedno písmo. Quintilián bol slavný rečník.

 x X

Xerxes (Kserkses) bol mocný kráľ.
Sväty František Xaverský robil veliké
divy.

Malá abeceda.

a á ä b c c ď d d dz dž
a á ä b c č d ď dz dž

e é f g h ch i i j k l l í
e é f g h ch i i j k l l í

m n n̄ o o ó p (q) r
m n n̄ o o ó p (q) r

ŕ s š t t u ú v (x) y y z ž
ŕ s š t t u ú v (x) y y z ž

Veľká abeceda.

X A Á Á B C Č Ď ď
A Á Ä B C Č D ď

Dz Dž E É F G H Ch
Dz Dž E É F G H Ch

I J K L Ľ Ľ M N
I J K L Ľ Ľ M N

N Ň O Ó Ó P (Q) R

Ň O Ó Ó P (Q) R

R Š Š T Č U Ú
R Š Š T Č U Ú

V (X) Y Ý Z Ľ Ľ
V (X) Y Ý Z Ľ Ľ

V (X) Y Ý Z Ľ Ľ

57.

Samohlásky.

a. á. ä. e. é. i. í. o. ó. u. ú. y. ý.

Dvojhlásky.

ô. ou. ia. ie. iu.

Polohlásky.

l. í. r. ř.

58.

Spoluohlásky pomenované.

b^é c^é č^é d^é d'^é dz^é dž^é e^f g^é h^á ch^á j^é k^á
e^l e^r e^m eⁿ e^ň p^é (q=kú) e^r e^s e^š t^é t'^é v^é
(x=iks) z^é ž^é.

Číslice.

I II III IV V VI VII

1 2 3 4 5 6 7

I II III IV V VI VII

||||| ||||| |||||

8 9 10

8 9 10

VIII IX X

Prídavok^{*}).

Nemecké písmeny.

Malá abeceda.

a	á	ä	b	c	č	d	đ	dž	dž	e	é
a	á	ä	b	e	ě	d	đ	dž	dž	e	é
f	g	h	ch	i	í	j	f	l	l	í	m
f	g	h	ch	i	í	j	k	l	l	i	m
n	ñ	o	ó	ö	p	(q)	r	ré	s(f)	š(f)	š
n	ñ	o	ó	ö	p	(q)	r	ré	s	š	š
t	ť	u	ú	w	(x)	y	ý	ž	ž		
t	ť	u	ú	v	(x)	y	ý	z	ž		

1. íš, ból, bol, bil, úl, on, oni, bili, nono! bime! mol, lom, moc, cin, čin, čin, lico, noc, lubo, nebe, ten, tón, bit, čelo, telo, ceň! met! roč! neran!

2. leto, milé, lubé, more, čire, byl, rýl, myt, čut, pit, pot, lep, lipy, mýto, pytel, oje, boj, loj, rýf, fúru, tús, puš, hóp, nohy, roh, čihh!

3. chór, chýr, čuch, cech, plech, mlč! hrči, frči, húf, roj, hnoj, bôty, pero, jaro, ráf, tela, cena, ryba, dom, duch, das.

4. fara, háda, býk, kôl, kád, duby, potok, nána, reč, rieka, gufa, gamba, gróf, wek, káwa, diw, ciewa, wôž, nôž, koza, wâža, zora, vrchy.

5. žid, zem, kowáč, nos, kos, sowa, ssaty, muž, hus, huš! čissa, haluz, myš, wec, kostol, dussa, postel, wážky, gáfor, woda, ffijsa, život.

6. ssuch, zajac, flinta, buch, náš, ssafár, čas, hlas, sila, císař, ruža, ſady, syn, les, pes, peleš, ſkrhš, hádž! fádž! medza, ſadza.

jeden chlapec príssiel zo ſkoly domov, — matka ho poſlala za otcom na rolu; — na polnej ceste nassiel chlapec pekný nôž;

*) Podľa ustanovenia výberového.

— malý žiačik ho zdwihol; — bol to pekný nožik; — mal dve želiezka a biele strenky; — žiačik mal veľkú radosť, — schoval nožik do wrecka (vačku, kapsy); — zrázu sa rozpamätal, že ten nožik není jeho; — vytiahol ho von z wrecka: — snáď ho niekto ztratil, pomyslel si; — videl na ceste jednoho pána, — pán išiel pomály po ceste, — pán hľadal na zem, — volačo hľadal; — žiačik išiel k pánu: — „ztratili ste nož?“ — pýtal sa žiačik; — „áno, stratil som, — mal biele strenky;“ — „tu je, — wezmite si ho, — ja som ho nášiel;“ — pán sa žiačkovi podakoval, — dal mu desiatničok nálezneho; — žiačik bol rád, — príšiel k otcovi na roku, — vyprávial mu, čo nášiel; — otec pochválil syna; — bol to poctivý žiačik.

Velká abeceda.

A	Á	À	B	C	Č	D	Ď	Dz	Dž
A	Á	À	B	C	Č	D	Ď	Dz	Dž
E	É	F	G	H	Ch	I	J	K	L
Ľ	Ľ	M	N	Ň	Ŋ	Ó	Ó	P	(Q)
R	Ŕ	S	Š	T	Ť	U	Ú	W	(X)
		Y	Ý	Z	Ž				

Kajdý ľovek má dve mená. Moje prvé meno je Toto meno som dostal pri svätom krste. Preto sa aj krstným menom menuje. Krstné mená sú: Paweł, Ján, Michal, Ondrej, Ignáć, Adam, Gábel, Xawer; — Maria, Anna, Barbara, Eekla, Sidonia, Dorota atď.

Ktoré sú mužské krstné mená?

Ktoré sú ženské krstné mená?

Krstné mená pišu sa veľkou začiatocnou pišmenou.

Šimor, Pázmány, Hunyadi, Károlyi, Moyses, Hollý, Bernolák, Pálkovič atď.

Toto sú priezviská.

Každý človek má aj priezvisko. Moje priezvisko je
Mojho otca priezvisko je tiež Priezvisko som dostal od otca.

Priezviská píšu sa tiež veľkou začiatocnou písmenou!

Otec, matka a deti, bratia a sestry nazývajú sa rodinou.
Otec je hlava rodiny.

Wela po hromade bývajúcich rodín, tworí obec. Keď je obec malá, dedinou sa menuje. Dedinu sú: Madunice, Šelpice, Dunpitál, Trubín, Radimov, Močiar, Vietava, Sotina atď. Je-li obec väčšia, mestom sa nazýva. Mestecká sú: Šaftin, Kubín, Čífer, Holič, Rajec, Senica, Častá, Smolenice atď. Je-li obec veľká, mestom sa menuje. Mestá sú: Debrecín, Segedín, Trnava, Trenčín, Keckemét, Baňská-Bystriča, Skalica, Kremnica, Štiavnicka, Žilina atď.

Ja som sa narodil w . . . Toto je moje rodné miesto. Ten kraj, ku ktorému moje rodné miesto patrí, je môj rodný kraj. Viacej takýchto krajov tworí stolicu. My bývame w . . . stolicu. Mnogo stolic tworí krajinu. Tá krajinu, ku ktorej môj rodný kraj patrí, je Uhorská krajina alebo na krátko Uhorsko. My bývame w Uhorskej krajinе. Aj nashi otcovia bývajú w Uhorskej krajinе. Preto je Uhorská krajina i moja očina, čili vlast. Ja som syn vlasti Uhorskej.

Slavné mesto Uhorskej krajinu je Budapest.

Swäth Štefan, prwý kráľ uhorský, poručil Uhorsko pod ochranu Marie Panny. Preto Uhorskú krajinu nazývame aj Marianou krajinou.

w Uhorskej krajinе sú veľké hory, tyto sa menujú Karpaty.

Menujte niektoré vrchy, ktoré poznáte! W Uhorsku sú tiež i veľké rieky, ako: Dunaj, Tisza, Váh, Hron, Nitra atď.

W Uhorsku je aj jedno veľké jazero: Blatnanské.

Mená krajín, stolic (žúp), mest, mestieček, dedín, hôr, vrchow, rieb, potokov píšu sa vekon začiatocnou písmenou.

Mám dve oči. Očima vidím otca a matku, bratov a sestry, vidím svojich blíznych, vidím zwieratá a kvetiny. Vidím slnko, mesiac a hviezdy. Očima rozoznám, či je dačo čerwené, biele a či zelené; rozoznám, či je dačo malé alebo veľké, hladké či drsnaté, ťiroké či dlhé, tenke či tlsté, úzke či krátke. Mám zrak. Oči sú nástrojom zraku. Zrak si musím chrániť. Zrak si chránim, keď nehľadim do slnka, alebo iného veľkého svetla; keď sa s drobnými vecmi dlhši čas nezapodiewam; keď si netriem oči. Slepý je nesťastný. Na bolavé oči je potočná voda znamenitá liek.

Mám dve ussí. Ussima slyším otca, matku a iných ľudí. Rozoznám hlas ľudský od hlasu zwieracieho; čujem vietor hučať i dajd pluskať. Organ ináce znie, nežli hússe alebo trúba. Nástrojom sluchu sú ussí. Hrmot a buchot je ussiam neprijemný. Sluch si musím tiež chrániť. Polutowania hodný je hľuchý človek. Kto je hľuchý nemý?

Nosom rozoznám, ako zaváňajú: ruža, fialka, rezeda a iné kvetiny, rozoznám i vôňu j. dnoho jiedla od druhého. Neprijemno zaváňať pleseň, starý syr, hnoj, staré mäso a iné. Mám čuch. Čuch mi dá na wedomie, či je kde dym, prach. Prijemno wonia w kostole kadidlo. Očot neprijemno razí do nosa. Deti, nebabrite si nos! bo to ſkodí čuchu. Dobrý čuch majú zahradníci, lekári, lekárnicí i kuchári. Čo je nástrojom čuchu?

Wiem, že li polievka slaná, že li káva dosť sladká; i to wiem, že korenie ſtúpe. Očot je kyselý, niektoré jiedla sú tiež kyselé. Pečienky, ako húſacia, kuracina atď. prijemno chutiajú. Sú-li jiedla dobre pripravené, majú prijemnú chut. Čo je trpké? Čo je nástrojom chuti?

Šúham-li rukou peň stromu, cítim, že je drsnatý; ſúcham-li ťol, wiem, že je hladký. Halena je hrubá, hodbáb je jemný. Cítim, že li dačo horúce alebo chladné. Mám hmat.

Človek má päť ſmyslov: zrak, sluch, čuch, chut a hmat.

